

पद १०१

(राग: काफी – ताल: धमार)

वेधिलें मन बाई आतां गे । जगदंबेसि पाहतां ॥ध्रु॥ मस्तकिं मुकुट
रत्नखचिताचा । कुंकुम चर्चिले माथां गे ॥१॥ चंद्रवदन जीचें सरळ
नासिक । शस्त्र झळके आठीं हातां गे ॥२॥ दाट चुडे नेसे पिवळा
पितांबर कंचुकी तटतटी छाता गे ॥३॥ मूर्ती पाहुनि मन उन्मन
झाले । माणिक वंदि जगन्माता गे ॥४॥